

Yaşıyoruz 2

– Lütuf VELİ · 19 Ekim 2010

Dışarda buz gibi bir hava vardı,üşümek için ne varsa evde sarmış sarmalamıştı üstüne.Karanlıktı çınarın altı,ürküntü veren bir havası vardı.Olaki adamı tepelerim görmez diye attığı her adımı dikkatli atıyordu.İçi de hayli çisimişti.Bu saatte ne arıyorum kafayı mı yedim diye düşündü ,dillendirdi korkusunu yenmek istercesine.

Usulca seslendi,

-Kimse yokmu,hey...diye de,sadece yankılanan gecenin içinde kendi sesiydi.Sese cevap veren yoktu.Çınarın etrafını dolandı,hemen yanı başındaki hendeğin içine baktı.Su vardı hendekte bir de sestemürken birkaç kurbağa zıpladı karanlığın içinde.Amme yaptın Cengiz dedi kendi kendine...Adamın suyun içinde yatacak hali yokya.

Tam kimsenin olmadığına kanaat getirip ayrılmak üzereyken gözü çınarın kovuğuna takıldı.Acaba bu kovuğun içinde mi diye merakı iyice artmıştı.Gerçi içini görmek hayli zordu ama girmek mümkün dedi.Çünkü kovuk bir metreden yüksekçe yerde başlıyordu ve hayli genişti.Ama maharet ister dedi.Ağacın kovuğuna yaklaşarak,

-Kimse yokmu,heyyyy...diye sesini olabildiğince yükseltti.Ama yine cevap yoktu.İçinden kovuğun içini görmesinin gerektiğini söylüyordu da bir ses,olmaz dedi şimdi gece gece bin bir rezillik.İyisi mi yarın gündüz görürüm.Ancak asıl gelme sebebi dayanılmaz sigara arzusuydu.Bir eşeklik yapmış pakati fırlatıp atmıştı.Sanki sözleşmişcesine sigara o meçhul kişinin kafasına çarpmış ve sigaradan da olmuştu.

Kaç kez atmış saklamış da iradesizliği sonucu attığı yerden almıştı sigarayı.Şimdi o şansı da yoktu.Küçük bir ilçeydi yaşadığı yer bu saatte açık yer bulması da imkansızdı.İyisi mi dedi biraz gezineyim sokakta belki birine rastlarım diye çarşıya doğru yönelmişti.

Aklından çıkmayan gündüz ve öncesinde yaşadıkları vardı hala.Bir türlü hazmedemediği olaylar ve en sevdiği dostlarının arkadaşlarının dahası sevdiğinin gözünde düştüğü durum.

Öyle bir karakteri vardı ki kendisi de memnun değildi halden.Hep olaylar yaşanıp zor durumlarla karşılaştıktan sonra keşkelerle boğuşurdu.Öyle ki yapmaması gerektiğini bilir ama yapardı ve üzülürdü.Yine öyle olmuştu.

Oysa sabahtan oldukça neşeliydi,içi kıpır kıpırdı...Hem bu gün sevdiği insanla Hazal`la buluşacak artık birlikteliklerini resmileştirmek için gün tayin edeceklerdi.Allaha şükür işi vardı ve iyi kazanıyordu.Saygın bir kimlikte kasabada.

Artık yuvasını kurma zamanıydı.Babasını yıllar önce kaybetmişti de hayal meyal hatırlıyordu.Bir gariban annesi ve gözü gibi sevdiği koruduğu kız kardeşi vardı.

Yine derin mevzulara dalmıştı Cengiz.Düşüncelerin ağırlığında kaybolmuş gitmişti.Heyhat,başını alıp başka diyarlara kaçmayı düşünüyordu da annesi,kızkardeşi gözünün önüne geliyordu.

Ya onlar,ya onlar ne yaparlar yokluğumda....Sersefil bırakmaya bu baba emanetlerini yüreği elvermiyordu.

Hayli birikmiş vardı,evlilik için ve de işini büyütmek mağazalar zinciri açmak için ayırdığı.Öncelikle yuvasının kadını,evleneceği kızı ikna etmesi gerekiyordu.Artık herşeyi yoluna koymuş belki de tarih belirleyeceklerdi.Ogün,ahhh,o gün...Yaşanmasaydı keşke.Acaba zamanı geri almak mümkün müydü.Neler vermezdi bu yaşananları yaşamamak için.Zamanı ters yüz edip olayları yaşanmamış kılmak ne güzel olurdu.

Ama her şeye rağmen deli gibi seviyordu,gruru kırılmıştı bir kere,aşağılanmış hissetti kendini toplumun gözünde.

Hayli yürümüştü sokakta.Bir dükkanın önünde buldu kendini.Saatine baktı sabahın beşiydi.Özellikle bu saatte ayakta olan fırıncılar ve ekmek dağıtıcılarıydı.Ekmek dağıtıcıları ,açılmamış dükkanların önündeki ekmekliğe ekmekleri sayıp koyuyordu.

İşte derdinin çaresi,bir ekmek dağıtıcısı önünde olduğu dükkanın ekmekliğine ekmekleri saymış koymuştu ki...elinde de sigara burcu burcu kokuyordu.Adam otuz otuz beş yaşlarında kirli sakallı biriydi.Ürküntü veren bir hali vardı.Olsun dedi Cengiz yaklaştı adama usulca...çekingen.

-Merhaba,dedi.Adam sessizce döndü bir yandan da işini yapıyordu.

-Buyur hemşerim,bir şey mi istedin.

-Afedersiniz,bir sigaranızı alabilir miyim.Sigaram bitti açık bakkal da yok.Adam gözlerine baktı önce,süzdü üstünü başını.. gecenin içinde aniden karşısına çıkan bu adamı tanımak istercesine...eli cebine giderken hala Cengizi tanımak istercesine inceliyordu.

Birkaç sigara birden çıkardı ve,

-Al hemşerim al,bu saatte sigara bulamazsın.Tiryakinin halinden anlarım derken çakmağını da çıkarmış yakmıştı Cengizin sigarasını.Teşekkür etti adam giderken. ve biraz daha yürüdü uyuyan kentten tenha sokaklarında.Bir yandan da içinde bulunduğu çıkmazı düşünüyordu.Zaten şehrin başka dönüşü de yoktu,gittiği yoldan geri dönecekti ,döndü de...Esnaf yavaş yavaş dükkanlarını açmaya başlamıştı.Az önce sigarayı bulduğu ekmekçinin ekmek koyduğu dükkanın önüne gelmişti.Henüz dükkan açılmamıştı da,bir köpek kulaklarını dikmiş sanki bir kedi çıkacakmışta kovalayacakmış gibi bir noktaya bakıyor,hareketsiz.Yanından geçti köpek duymadı bile.İlginç dedi biraz uzaklaşıp olacağını seyretmeye başladı.